

TJUGONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 16 AUGUSTI

Läsning

Dom 2:11-19

Israels barn gjorde vad ont var i Herrens ögon och tjänade Baalerna. De övergav Herren, sina fäders Gud, som hade fört dem ut ur Egyptens land, och följde efter andra gudar, de folks gudar, som bodde omkring dem, och dessa tillbad de. Därmed förargade de Herren. Ty när de övergav Herren och tjänade Baal och Astarterna, upptändes Herrens vrede mot Israel, och han gav dem i plundrares hand, och dessa utplundrade dem. Han sålde dem i deras fienders hand där runt omkring, så att de inte mer kunde stå emot sina fiender. Vart de än drog ut var Herrens hand emot dem, så att de kom i olycka, som Herren hade hotat och som Herren hade svurit att det skulle gå dem, och de kom i stor nöd.

Då lät Herren domare framträda, som räddade dem ur deras plundrares hand. Men de hörde inte heller på sina domare utan löpte i trolös avfällighet efter andra gudar och tillbad dem. De vek snabbt av från den väg som deras fäder, i lydnad för Herrens bud, hade vandrat och gjorde inte som de. När Herren alltså lät någon domare framträda bland dem, var han med domaren och räddade dem ur deras fienders hand, så länge domaren levde. Ty när de jämrade sig över sina förtryckare och plågare, förbarmade sig Herren. Men när domaren dog, vände de tillbaka och tog sig till vad fördärvligt var, ännu mer än deras fäder, så att de följde efter andra gudar och tjänade och tillbad dem. De avstod inte från sina gärningar och sin styvsinhet.

Responsoriepsalm

Ps 106:34-37, 39-40, 43ab, 44 (R. 4a)

R. Tänk på mig, Herre,
 du som besöker ditt folk med din nåd.

De förgjorde inte folken
 så som Herren hade befallt dem
utan beblandade sig med hedningar
 och lärde av deras gärningar. R.

De tjänade deras avgudar,
 och dessa blev dem till en snara.
De offrade sina söner och döttrar
 till offer åt onda andar. R.

Så blev de orena genom sina gärningar
 och betedde sig trolöst i sina verk.
Då tändes Herrens vrede mot hans folk,
 hans arvedel blev honom en styggelse. R.

Han räddade dem många gånger,
men de trotsade hans beslut.
Men han såg till dem i deras nöd,
när han hörde deras rop. R.

Halleluja

Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden,
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Matt 19:16–22

Vid den tiden kom en man fram till Jesus och frågade: »Mästare, vad skall jag göra för gott för att få evigt liv?« Jesus sade: »Varför frågar du mig om vad som är gott? Det finns bara en som är god. Men vill du gå in i livet, så håll budorden.« – »Vilka?« frågade han, och Jesus svarade: »Dessa: *Du skall inte dräpa, Du skall inte bryta ett äktenskap, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt, Visa aktning för din far och din mor och Du skall älska din nästa som dig själv.*« Då sade den unge mannen: »Allt detta har jag hållit. Vad är det som fattas?« Jesus svarade: »Om du vill bli fullkomlig, så gå och sälj allt du har och ge åt de fattiga; då får du en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig.« När ynglingen hörde svaret gick han sin väg bedrövad, för han ägde mycket.

TISDAG DEN 17 AUGUSTI

Läsning

Dom 6:11–24a

Herrens ängel kom och satte sig under terebinten vid Ofra, som tillhörde abiesriten Joas. Dennes son Gideon höll då på att klappa ut vete i vinpressen för att bärga det undan Midjan. För honom uppenbarade sig nu Herrens ängel och sade till honom: »Herren är med dig, du tappre stridsman.«

Gideon svarade honom: »Ack min herre, om Herren är med oss, varför har då allt detta kommit över oss? Och var är alla hans under, om vilka våra fäder har berättat för oss och sagt: 'Se, Herren har fört oss upp ur Egypten'? Nu har ju Herren förskjutit oss och gett oss i Midjans våld.«

Då vände sig Herren till honom och sade: »Gå i denna din kraft och rädda Israel ur Midjans våld. Se, jag har sänt dig.« Han svarade honom: »Ack Herre, varmed kan jag rädda Israel? Min ätt är ju den oansenligaste i Manasse och jag själv den ringaste i min faders hus.« Herren sade till honom: »Jag vill vara med dig, så att du skall slå Midjan, som var det en enda man.«

Men han svarade honom: »Om jag har funnit nåd för dina ögon, så låt mig få ett tecken att det är du som talar med mig. Gå inte bort härifrån, förrän jag har kommit tillbaka till dig och hämtat ut min offergåva och lagt fram den för dig.« Han sade: »Jag vill stanna, till dess du kommer igen.«

Då gick Gideon in och tillredde en killing, likaså osyrat bröd av en efa mjöl. Därefter lade han köttet i en korg och hällde spadet i en kruka. Sedan bar han ut det till honom under terebinten och satte fram det. Men Guds ängel sade till

honom: »Ta köttet och det osyrade brödet, och lägg det på berghällen där, och håll spadet över det.« Och han gjorde så. Och Herrens ängel räckte ut staven som han hade i sin hand och rörde med dess ända vid köttet och det osyrade brödet. Då kom eld ut ur klippan och förtärde köttet och det osyrade brödet. Och därvid försvann Herrens ängel ur hans åsyn.

Då såg Gideon att det var Herrens ängel. Och Gideon sade: »Ve mig, Herre, Herre, eftersom jag nu har sett Herrens ängel ansikte mot ansikte!« Men Herren sade till honom: »Frid vare med dig, frukta inte. Du skall inte dö.« Då byggde Gideon ett altare där åt Herren och kallade det Herren är frid.

Responsoriepsalm

Ps 85:9, 11–14 (R. 9b)

R. Herren talar frid till sitt folk.

Jag vill höra Guds ord,
ty Herren talar frid till sitt folk
och till sina fromma,
må de då inte vända åter till dårskap. R.

Godhet och trofasthet skall mötas där,
rättfärdighet och frid skall kyssas,
trofasthet skall växa upp ur jorden
och rättfärdighet blicka ned från himmelen. R.

Herren skall ge oss goda gåvor,
och vårt land skall ge sin gröda.
Rättfärdighet skall gå framför honom,
frälsning skall följa i hans spår. R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 8:9

V. Jesus Kristus var rik blev fattig för er skull,
för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.

Evangelium

Matt 19:23–30

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Sannerligen, det är svårt för en rik att komma in i himmelriket. Ja, jag säger er: det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike.« När lärjungarna hörde det, blev de bestörta och sade: »Vem kan då bli räddad?« Jesus såg på dem och sade: »För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt.« Då sade Petrus: »Vi har ju lämnat allt och följt dig. Hur blir det då för oss?« Jesus svarade: »Sannerligen, vid världens återfödelse, när Människosonen sätter sig på härlighetens tron, skall också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar. Var och en som för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller

mor eller barn eller åkrar skall få hundrafalt igen och ärva evigt liv. Många som är sist skall bli först och många som är först skall bli sist.«

ONSDAG DEN 18 AUGUSTI

Läsning

Dom 9:6-15

Alla Sikems borgare och alla som bodde i Millo församlade sig och gick bort och gjorde Abimelek till kung vid Vård-terebinten nära Sikem.

När man berättade detta för Jotam, gick han bort och ställde sig på toppen av berget Gerissim och höjde sin röst och ropade och sade till dem: »Hör mig, ni Sikems borgare, för att Gud också må höra er. Träden gick en gång iväg för att smörja en kung över sig. Och de sade till olivträdet: 'Bli du kung över oss.' Men olivträdet svarade dem: 'Skulle jag avstå från min fetma, som både gudar och människor ärar mig för, och gå bort för att svaja över de andra träden?' Då sade träden till fikonträdet: 'Kom du och bli kung över oss.' Men fikonträdet svarade dem: 'Skulle jag avstå från min sötma och min goda frukt och gå bort för att svaja över de andra träden?' Då sade träden till vinträdet: 'Kom du och bli kung över oss.' Men vinträdet svarade dem: 'Skulle jag avstå från min vinmust, som gör både gudar och människor glada, och gå bort för att svaja över de andra träden?' Då sade alla träden till törnbusken: 'Kom du och bli kung över oss.' Törnbusken svarade träden: 'Om det är er uppriktiga mening att smörja mig till kung över er, så kom och ta er tillflykt under min skugga. Om så inte sker, skall eld gå ut ur törnbusken och förtära cedrarna på Libanon.'«

Responsoriepsalm

Ps 21:2-7 (R. 2a)

R. Herre, över din makt gläder sig konungen.

Herre, över din makt gläder sig konungen,
han jublar högt över din hjälp!
Vad hans hjärta önskar har du givit honom,
du har inte vägrat honom vad hans läppar begärde. R.

Du kommer honom till mötes med lycka och välsignelse,
du sätter en gyllene krona på hans huvud.
Han bad dig om liv, och det gav du honom,
ett långt liv, för tid och evighet. R.

Stor är hans ära genom din hjälp,
du skänker honom majestät och härlighet.
Du låter honom bli till välsignelse för evigt,
du bereder honom glädje inför ditt ansikte. R.

Halleluja

Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,

och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Evangelium

Matt 20:1-16

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: »Med himmelriket är det som när en jordägare vid dagens början gick ut för att leja arbetare till sin vingård. Han kom överens med dem om en dagspenning på en denar och sände i väg dem till vingården. Vid tredje timmen gick han ut igen och fick se några andra stå sysslolösa på torget. Till dem sade han: 'Gå bort till vingården, ni också. Jag skall ge er skäligt betalt.' Och de gav sig dit. Sedan gick han ut vid sjätte timmen och vid nionde och gjorde likadant. Vid elfte timmen gick han ut igen, och när han såg några andra stå där sade han: 'Varför står ni här hela dagen utan att arbeta?' De svarade: 'Därför att ingen har lejt oss.' Då sade han: 'Gå bort till vingården, ni också.' På kvällen sade vingårdens ägare till förmannen: 'Kalla samman arbetarna och ge dem deras lön. Börja med dem som kom sist och sluta med de första.' De som hade lejts vid elfte timmen kom fram och fick en denar var. När sedan de första steg fram, trodde de att de skulle få mer, men fick var sin denar de också. Då protesterade de och sade till ägaren: 'De där som kom sist har bara hållit på en timme, och du jämställer dem med oss som har slitit hela dagen i solhettan.' Då sade han till en av dem: 'Min vän, jag är inte orättvis mot dig. Vi kom ju överens om en denar, ta nu vad du skall ha, och gå. Men jag vill ge den siste lika mycket som du fick. Har jag inte rätt att göra som jag vill med det som är mitt? Eller ser du med onda ögon på att jag är god?' Så skall de sista bli först och de första sist.«

TORSDAG DEN 19 AUGUSTI

Läsning

Dom 11:29-39a

Herrens Ande kom över Jefta. Och han tågade genom Gilead och Manasse och tågade så genom Mispe i Gilead, och från Mispe i Gilead tågade han fram mot Ammons barn. Och Jefta gav ett löfte till Herren och sade: »Om du ger Ammons barn i min hand, så lovar jag att vad som än kommer ut mot mig genom dörrarna till mitt hus, när jag välbehållen kommer tillbaka från Ammons barn, det skall tillhöra Herren, och det skall jag offra som brännoffer.«

Så drog nu Jefta iväg mot Ammons barn för att strida mot dem. Och Herren gav dem i hans hand. Och han tillfogade dem ett mycket stort nederlag och intog landet från Aroer ända fram emot Minnit, tjugo städer, och ända till Abel-Keramim. Alltså blev Ammons barn underkuvade av Israels barn.

När sedan Jefta kom hem till sitt hus i Mispa, då gick hans dotter ut mot honom med pukor och dans. Och hon var hans enda barn. Han hade utom henne varken son eller dotter. I samma ögonblick som han fick se henne, rev han sönder sina kläder och ropade: »Ve mig, min dotter, du kommer mig att sjunka till jorden, du drar olycka över mig! Ty jag har öppnat min mun inför Herren till ett löfte och kan inte ta tillbaka mitt ord.«

Hon svarade honom: »Min fader, har du öppnat din mun inför Herren, så gör med mig enligt vad du har sagt, eftersom Herren nu har skaffat dig hämnd på

dina fiender, Ammons barn.« Och hon sade vidare till sin fader: »Uppfyll dock denna min begäran: unna mig två månader, så att jag får gå ned på bergen och begråta min jungfrudom med mina väninnor.« Han svarade: »Du får gå iväg.« Och han tillät henne att vara borta i två månader. Då gick hon bort med sina väninnor och begrät sin jungfrudom på bergen. Men efter två månader återvände hon till sin fader, och han handlade då med henne enligt det löfte han hade gett.

Responsoriepsalm

Ps 40:5, 7–10 (R. jfr 8a, 9a)

R. Se, jag kommer för att göra din vilja.

Salig den man som sätter sin förtröstan till Herren
och inte vänder sig till de stolta,
till dem som viker av i lögn. R.

Till slakteroffer och matoffer har du inte behag
– öppna öron har du givit mig –
du begär inte brännoffer och syndoffer.
Därför säger jag: »Se, jag kommer. R.

I bokrullen är skrivet vad jag skall göra.
Att göra din vilja, min Gud, är min lust,
och din lag är i mitt hjärta.« R.

Jag bådard glädje, jag förkunnar din rättfärdighet
i den stora församlingen.
Se, jag tillsluter inte mina läppar;
du, Herre, vet det. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Matt 22:1–14

Vid den tiden talade Jesus till överstepräster och de skrifflärda i liknelser: »Med himmelriket är det som när en kung höll bröllop för sin son. Han skickade ut sina tjänare för att kalla de inbjudna till bröllopet, men de ville inte komma. Då skickade han ut andra tjänare och lät dem säga till de inbjudna: 'Jag har ordnat för måltiden, mina oxar och gödkalvar är slaktade och allt är färdigt. Kom till bröllopet.' Men de brydde sig inte om det. En gick bort till sina åkrar och en till sina affärer. De andra tog fast tjänarna, skymfades dem och slog ihjäl dem. Då greps kungen av vrede, skickade ut sina soldater och lät döda mördarna och bränna ner deras stad. Sedan sade han till sina tjänare: 'Allt är ordnat för bröllopet, men de inbjudna var inte värdiga. Gå ut och ställ er där vägarna skiljs och bjud alla ni ser till bröllopet.' Och då

gick tjänarna ut på vägarna och samlade ihop alla de träffade på, onda och goda, och bröllossalen fylldes med gäster.

När kungen kom in för att se sina gäster, upptäckte han en man som inte var klädd i bröllopskläder. Han sade: 'Min vän, hur kan du vara här utan att ha bröllopskläder på dig?' Mannen kunde inte svara. Då sade kungen till tjänarna: 'Bind honom till händer och fötter och kasta ut honom i mörkret där ute. Där skall man gråta och skära tänder.' Många är bjudna, men få är utvalda.«

FREDAG DEN 20 AUGUSTI

Läsning

Rut 1:1, 3-6, 14b-16, 22

På den tid då domarna regerade blev det hungersnöd i landet. Då drog en man från Bet-Lehem i Juda bort med sin hustru och sina båda söner för att bosätta sig i Moabs land under någon tid. Och Elimelek, Noomis man, dog. Men hon levde kvar med sina båda söner. Dessa skaffade sig moabitiska hustrur. Den ena hette Orpa och den andra Rut. Och sedan de hade bott där omkring tio år, dog också de båda, Mahelon och Kiljon. Men kvinnan levde kvar efter sina båda söner och sin man.

Då bröt hon upp med sina sonhustrur för att återvända från Moabs land. Ty hon hade hört i Moabs land, att Herren hade sett till sitt folk och gett det bröd. Och Orpa kysste sin svärmoder till avsked, men Rut höll sig alltjämt intill henne. Då sade hon: »Se, din svägerska har återvänt till sitt folk och till sin gud. Vänd också du tillbaka och följ din svägerska.«

Men Rut svarade: »Försök inte övertala mig att överge dig och vända tillbaka från dig. Ty dit du går vill också jag gå, och där du stannar vill också jag stanna. Ditt folk är mitt folk, och din Gud är min Gud. Så kom då Noomi tillbaka med sin sonhustru, moabitiskan Rut, när hon vände tillbaka från Moabs land. Och de kom till Bet-Lehem, när kornskörden började.

Responsoriepsalm

Ps 146:5-10 (R. 2a)

R. Lova Herren, min själ
eller: Halleluja.

Salig den vars hjälp är Jakobs Gud,
den som sätter sitt hopp till Herren, sin Gud.
Han har gjort himlen och jorden och havet
och allt som finns i dem. R.

Han är trofast för evigt.
Han skaffar rätt åt de förtryckta,
han ger bröd åt de hungrande.
Herren löser de fångna. R.

Herren öppnar de blindas ögon,
Herren upprättar de förnedrade,

Herren älskar de rättfärdiga,
Herren bevarar främlingar. R.

Faderlösa och änkor tar han sig an,
men de gudlösa för han på villospår.
Herren är konung för evigt,
din Gud, Sion, från släkte till släkte. R.

Halleluja

Ps 25:4b, 5a

V. Herre, lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning.

Evangelium

Matt 22:34–40

När fariseerna fick höra hur Jesus hade gjort saddukeerna svarslösa, samlades de, och för att sätta honom på prov frågade en av dem, en laglärd: »Mästare, vilket är det största budet i lagen?« Han svarade honom: »*Du skall älska Herren, din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela ditt förstånd.* Detta är det största och första budet. Sedan kommer ett av samma slag: *Du skall älska din nästa som dig själv.* På dessa båda bud vilar hela lagen och profeterna.«

LÖRDAG DEN 21 AUGUSTI

Läsning

Rut 2:1–3, 8–11; 4:13–17

Noomi hade en släkting på sin mans sida, en rik man av Elimeleks släkt vid namn Boas. Och moabitiskan Rut sade till Noomi: »Låt mig gå ut på åkern och plocka ax efter någon inför vars ögon jag finner nåd.« Hon svarade henne: »Ja, gå, min dotter.«
Då gick hon iväg och kom till en åker och plockade ax där efter skördemännen. Och det hände sig så för henne att åkerstycket tillhörde Boas, som var av Elimeleks släkt.

Då sade Boas till Rut: »Hör, min dotter: du skall inte gå bort och plocka ax på någon annan åker, inte heller gå härifrån, utan du skall hålla dig till mina tjänarinnor här. Se efter, var skördemännen arbetar på åkern, och följ efter dem. Jag har förbjudit mina tjänare att göra dig något för när. Och om du blir törstig, så gå till krukorna och drick av det som mina tjänare hämtar.«

Då föll hon ned på sitt ansikte och bugade sig mot jorden och sade till honom: »Varför har jag funnit sådan nåd för dina ögon, att du tar dig an mig, fastän jag är en främling?« Boas svarade och sade till henne: »För mig har blivit berättat allt vad du har gjort för din svärmöder efter din mans död, hur du har övergett din fader och din moder och ditt fädernesland och vandrat med till ett folk som du förut inte kände.

Så tog då Boas Rut till sig, och hon blev hans hustru, och han gick in till henne. Och Herren gav henne livsfrukt, och hon födde en son. Då sade kvinnorna till Noomi: »Lovad vare Herren, som i dag har gjort så, att det inte fattas dig en ansvarig

släkting som skall få ett namn i Israel! Han skall bli för dig en tröstare och en försörjare på din ålderdom. Ty din sonhustru, som har dig kär, har fött honom, hon som är mer för dig än sju söner.« Och Noomi tog barnet och lade det i sin famn och blev dess sköterska. Och grannkvinnorna sade: »Noomi har fått en son.« Och de gav honom namn, de kallade honom Obed. Han blev fader till Isai, Davids fader.

Responsoriepsalm

Ps 128:1-5 (R. 4)

R. Så välsignas de som fruktar Herren.

Salig den som fruktar Herren
och vandrar på hans vägar.
Av dina händers arbete får du njuta frukten.
Salig är du, det skall gå dig väl! R.

Lik ett fruktsamt vinträd blir hustrun i ditt hus,
lika olivskott barnen kring ditt bord. R.

Så välsignas den man som fruktar Herren.
Herren välsigne dig från Sion.
Må du få se Jerusalems välgång i alla dina dagar,
och må du få se barn av dina barn. R.

Halleluja

Jfr Matt 23:9b, 10b

V. En är er fader, han som är i himmelen,
och en är er lärare, Kristus.

Evangelium

Matt 23:1-12

Vid den tiden talade Jesus till folket och sina lärjungar och sade: »De skrifflärda och fariseerna har satt sig på Moses stol. Gör därför allt vad de lär er och håll fast vid det, men handla inte som de gör, för de säger ett och gör ett annat. De binder ihop tunga bördor och lägger dem på människornas axlar, men själva rör de inte ett finger för att rätta till dem. Allt vad de företar sig gör de för att människorna skall lägga märke till dem. De skaffar sig breda böneremсор och stora manteltofsar. De tycker om att ha hedersplatsen på gästabuden och sitta främst i synagogan, och de vill bli hälsade på torgen och kallas rabbi av alla människor. Men ni skall inte låta er kallas rabbi, ty en är er läromästare och ni är alla bröder. Ni skall inte kalla någon här på jorden för er fader, ty en är er fader, han som är i himlen. Inte heller skall ni låta er kallas lärare, ty en är er lärare, Kristus. Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare. Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

TJUGOFÖRSTA SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 22 AUGUSTI

Första läsningen

Jos 24:1–2a, 15–17, 18b

Josua samlade alla Israels stammar i Shekem. Han kallade till sig Israels äldste och överhuvuden, domare och förmän, och de trädde fram inför Gud. Därefter talade Josua till hela folket: »Om ni är ovilliga att tjäna Herren, välj då i dag vilka ni vill tjäna: de gudar som era fäder tjänade på andra sidan Euftrat eller de gudar som dyrkas av amoreerna, vilkas land ni bor i. Jag och min släkt vill tjäna Herren.«

Folket svarade: »Aldrig någonsin skall vi överge Herren och tjäna andra gudar. Herren är vår Gud. Det var han som förde oss och våra fäder ut ur Egypten, ut ur slavlägret, han som inför våra ögon gjorde dessa stora tecken. Han skyddade oss under hela vår vandring och bland alla de folk genom vilkas land vi drog fram. Därför vill vi också tjäna Herren. Han är vår Gud.«

Responsoriepsalm

Ps 34:2–3, 16–23 (R. 9a)

När respensoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 631. När den läses används följande text:

R. Se och smaka Herrens godhet.

Jag vill alltid prisa Herren,
ständigt sjunga hans lov.
Stolt ger jag Herren äran,
de betryckta hör det och gläds. R.

Herrens ögon ser de rättfärdiga,
och hans öron hör deras rop.
Herren inskrider mot dem som gör det onda,
han utplånar deras minne på jorden. R.

De rättfärdiga ropar, och Herren hör
och räddar dem ur all nöd.
Herren är nära de förtvivalade,
han hjälper de modlösa. R.

Den rättfärdige drabbas av mycket ont,
men Herren räddar honom från allt.
Han skyddar varje ben i hans kropp,
inte ett enda skall krossas. R.

Olyckan dödar den gudlöse,
den rättfärdiges fiender står med skuld.
Herren räddar sina tjänares liv,
de som flyr till honom är fria från skuld. R.

Andra läsningen

Ef 5:21–32

Underordna er varandra i vördnad för Kristus. Ni kvinnor, foga er efter era män som efter Herren. Ty en man är sin hustrus huvud liksom Kristus är kyrkans huvud – han som också är frälsare för denna sin kropp. Och liksom kyrkan underordnar sig Kristus, så skall också kvinnorna i allt underordna sig sina män.

Ni män, älska era hustrur så som Kristus har älskat kyrkan och utlämnat sig själv för den för att helga den genom reningsbadet i vatten och genom dopordet. Ty han ville själv låta kyrkan träda fram till sig i härlighet utan minsta fläck eller skrynkla; helig och felfri skulle den vara. På samma sätt är också mannen skyldig att älska sin hustru som sin egen kropp. Den som älskar sin hustru älskar sig själv, ty ingen har någonsin avskytt sin egen kropp, utan man ger den näring och sköter om den så som Kristus gör med kyrkan – vi är ju delarna som bildar hans kropp. *Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall bli ett.* Detta rymmer en stor hemlighet, här låter jag det syfta på Kristus och kyrkan.

Halleluja

Joh 6:63c, 68c

V. Alla dina ord är ande och liv,
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Joh 6:60–69

Vid den tiden sade många av Jesu lärjungar: »Det är outhärdligt, det han säger. Vem står ut med att höra på honom?« Jesus, som genast förstod att lärjungarna förargade sig över hans ord, sade till dem: »Får det här er att vackla? Hur blir det då om ni får se Människosonen stiga upp dit där han var förut? Det är anden som ger liv, köttet är till ingen hjälp. De ord jag har talat till er är ande och liv. Men det är några av er som inte tror.« Jesus visste ju från början vilka som inte trodde och vem som skulle förråda honom. Och han fortsatte: »Det var därför jag sade er att ingen kan komma till mig om han inte får det som gåva av Fadern.«

Då drog sig många av hans lärjungar tillbaka och ville inte längre följa med honom. Jesus sade till de tolv: »Inte vill väl ni också gå er väg?« Simon Petrus svarade: »Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och vi förstår att du är Guds helige.«